

No 2886.

D E H O O G E R A A D D E R N E D E R L A N D E N ,

Gezien het beroepschrift in cassatie van X te Z tegen een uitspraak van den Raad van Beroep voor de Directe Belastingen II te Rotterdam van 1 Maart 1926, betreffende zijn aanslag in de Inkomstenbelasting 1923/1924;

Gezien de stukken;

Gelet op de schriftelijke conclusie van den Advocaat-Generaal Besier, namens den Procureur-Generaal, strekkende tot verwerping van het beroep;

Overwegende dat belanghebbende in afwijking van zijne aangifte, welke een zuiver inkomen van f 2561.51½ vermeldde, na bezwaarschrift, door den Inspecteur in de Inkomstenbelasting 1923/1924 is aangeslagen naar een zuiver inkomen van f 4561-, door den Raad van Beroep nader bepaald op f 4361-;

Overwegende dat de Raad van Beroep na te hebben overwogen, dat belanghebbende hem niet de overtuiging heeft bijgebracht, dat zijne boekhouding alle gegevens bevat die voor de bedrijfsuitkomsten noodig zijn, overeenkomstig het betoog van den Inspecteur aanneemt dat de gemiddelde door belanghebbende bedongen verkoopprijs der melk heeft bedragen 14.9 cent per Liter - deze prijs berekend uit de door belanghebbende verstrekte gegevens, met name uit diens landbouwstaat, waarin vermeld, dat hij in de periode 1922/1923 zijn melk verkocht voor 11 tot 17 cent per Liter, in verband met het aantal dagen, dat een bepaalde prijs gold - en dat belanghebbende 132000 Liter melk heeft bijgekocht, welke laatste derhalve f 19668- zouden hebben opgebracht, ware het niet, dat niet alle melk tegen slijtersprijs is verkocht, weshalve dit bedrag moet worden gesteld op f 19300-;

dat de Raad daarbij nog erop wijst, dat belanghebbende gemelde cijfers van den Inspecteur niet gemotiveerd heeft bestreden, hebbende hij weliswaar betoogd, dat hij op een gedeelte der melk verlies heeft geleden, doch zijnde den Raad bij een summier onderzoek van appellant's boeken het tegendeel gebleken, behoudens voor

zoover betreft een aantal van 2200 Liter, waarop appellant nog geen halve cent per Liter heeft verloren en dat dus geen gewicht in de schaal legt”;

dat de Raad vervolgens met betrekking tot de productie van belanghebbende's eigen koeien vermeldt, dat de Inspecteur aanneemt dat die productie per koe 3500 Liter bedraagt, hetgeen voor de 16 koeien van belanghebbende 56000 Liter maakt, waarna de Raad aldus voortgaat:

dat de Raad, lettende op hetgeen hem uit eigen wetenschap bekend is omtrent de melkopbrengst in bedoeld tijdvak in soortgelijke bedrijven als dat van appellant in diens naaste omgeving deze berekening van den Inspecteur als juist aanvaardt en, lettende op appellant's mededeelingen dat hij een gedeelte der melk aan de kalveren en varkens heeft opgevoerd waarvoor de Raad ex aequo et bono een hoeveelheid van 5000 Liter aanneemt, de opbrengst der resteerende 51000 Liter volgens het boven gemotiveerde cijfer van 14.9 cent per Liter, alzoo stelt op f 7600-, zoodat de totale melkopbrengst is te stellen op f 26900- of $\pm$ f 1300 hooger dan appellant verantwoordde op zijn landbouwstaat”;

dat de Raad ten slotte, na eenige factoren van belanghebbende's inkomen te weten huurwaarde eigen huis en eigen verbruik hooger te hebben gesteld dan belanghebbende had gedaan en na een door belanghebbende opgegeven afschrijving niet te hebben toegelaten - van welk een en ander de juistheid naar de Raad zegt, niet behoorlijk door belanghebbende was betwist - tot een zuiver inkomen kwam van f 4361-;

Overwegende dat belanghebbende tegen deze beslissing aanvoert;

Schending van artikel 80 der Wet op de Inkomstenbelasting 1914 door dit artikel niet, althans verkeerdt toe te passen, waarbij belanghebbende in het midden brengt, dat nu hij voldaan heeft aan zijne verplichting tot aangifte en de bewijslast op den Inspecteur berust, zijn boekhouding, welke met zijn aangifte overeenkomt moet worden geaccepteerd, behoudens, in deze niet geleverd, bewijs van onvolledigheid dier boekhouding, kunnende de Raad niet volstaan met de overweging, dat hem niet de overtuiging is bijgebracht, dat alle posten in de boekhouding waren vermeld;

Overwegende hieromtrent:

dat de Raad van Beroep artikel 80 der Wet op de Inkomstenbelasting 1914 buiten toepassing heeft gelaten en zulks terecht, nu het bij dat artikel bedoelde geval zich niet voordeed;

dat wijders de Raad alleszins bevoegd was na te hebben vastgesteld, dat hij niet de overtuiging had, dat belanghebbende's boekhouding volledig was, om het eindcijfer der uit die boekhouding blijkende nettowinst te verhoogen op grond van eigen berekeningen steunend op gegevens van belanghebbende zelf in verband met niet afdoende tegenspraak door belanghebbende van door den Inspecteur te berde gebrachte cijfers en beweringen er, in verband met hetgeen den Raad uit eigen wetenschap bekend is;

dat bij die berekeningen het den Raad, die vrij is in zijne bewijsmiddelen niet verboden was om van vermoeden gebruik te maken;

Verwerpt het beroep.

Gedaan bij de Heeren Fentener van Vlissingen, President, Segers, Visser, van den Dries en Kirberger, Raden, in bijzijn van den Substituut-Griffier Kist, en door den President uitgesproken ter Raadkamer van den twee en twintigsten September 1900 Zes en Twintig.

Kist

Fentener van Vlissingen